

Vangstvooruitzichten 2002: Bewolkt met opklaringen vanuit het Westen

ir. Wim Demaré en Dr. Frank Redant - Afdeling Biologie, CLO-DvZ

De Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee (ICES) geeft jaarlijks wetenschappelijk advies ten behoeve van het visserijbeheer. Daarvoor doet de Raad een beroep op het 'Advisory Committee on Fishery Management' (ACFM), een gespecialiseerd adviesorgaan binnen ICES. Dit comité vergaderde onlangs in Kopenhagen, en formuleerde vangstopaties en beheersadviezen voor meer dan honderd vis- en schaaldierstocks in het Noord-Oost Atlantisch gebied voor het jaar 2002.

In deze bijdrage bespreken we de vangstverwachtingen voor de vis- en schaaldierstocks die de Belgische visserijsector het meest aanbelangen: tong in de Noordzee, het Engels Kanaal, de Keltische Zee, de Ierse Zee en de Golf van Biskaje; schol, kabeljauw, schelvis en wijting in de Noordzee; en langoestine in de Kreeftenput (zuidelijke Noordzee). De beheersadviezen en bijhorende vangstverwachtingen zijn gebaseerd op de analyse van honderdduizenden gegevens die de voorbije de-

cennia verzameld werden (o.m. via bemonsteringen van de aanvoer en de teruggooi, en via visserij-onafhankelijke opnamen van de visbestanden), en op het gebruik van analytische en prognostische modellen die inmiddels ruimschoots hun deugdelijkheid bewezen hebben. Bovendien is de formulering van de adviezen aan zeer strikte regels onderworpen—regels die voortdurend verfijnd en bijgesteld worden, zowel door de Europese Commissie als door ACFM. Daarbij spelen

de grondbeginselen van de zgn. 'voorzorgsbenadering' een belangrijke rol.

De wetenschappelijke adviezen van ICES mogen niet als vangstquota geïnterpreteerd worden—ze geven enkel een indicatie over de mogelijke omvang van de Totale Toegestane Vangsten (afgekort TAC's) voor het jaar 2002. Het is uiteindelijk de Europese Ministerraad die de adviezen van ICES in TAC's en nationale quota zal vertalen. Daarbij is het ook afwachten wat de Europese instanties zullen doen met de maatregelen die in 2001 getroffen werden in het kader van de diverse herstelplannen voor kabeljauw en heek (waaronder de tijdelijke sluiting van bepaalde gebieden én de lineaire reductie van diverse rondvis-, platvis- en langoestine-TAC's voor 2001 met 10 % of meer).

Tong - Noordzee (Fig. 1)

In 1987 en 1991 waren de broedjaren van Noordzeetong

De voorzorgsbenadering (Precautionary Approach)

Het idee van het 'voorzorgsprincipe' dateert reeds van de jaren '70, en werd oorspronkelijk gelanceerd in relatie tot de aanpak van pollutiegebonden problemen. Uitgangspunt bij dit principe is dat men in situaties waarvan men niet zeker weet wat het effect precies zal zijn, het milieu 'het voordeel van de twijfel gunt', en men dus niets onderneemt waarvan niet vaststaat dat het géén nadelige invloed heeft.

In de loop van de jaren '80 en '90 heeft het voorzorgsprincipe langzaam maar zeker zijn weg gevonden naar het visserijbeheer. Op zich is het voorzorgsprincipe zeer verdedigbaar, maar als beheersinstrument is het té vaag. Hoe vertaal je immers 'het voordeel van de twijfel gunnen' in bvb. Totale Toegestane Vangsten of TAC's ? Om hieraan tegemoet te komen werden de zgn. referentiewaarden geïntroduceerd. Deze referentiewaarden hebben betrekking op een aantal kritische parameters die de toestand van een stock en zijn exploitatiegraad weergeven: de totale omvang van de stock, de omvang van de paaistand (het 'volwassen' deel van de stock dat actief aan de voortplanting deelneemt) en de visserijdruk (ook visserijsterfte of visserijsterftegraad genoemd). Referentiewaarden zijn dus in feite de numerische vertaling van het aloude principe dat 'voorzichtigheid de moeder van de porseleinwinkel is'. Bovendien vertellen deze waarden ons zeer nauwkeurig (a) hoe v  r we kunnen gaan vooraleer zich problemen in 'de porseleinwinkel' zullen voordoen, (b) wat we kunnen doen om problemen te vermijden, en (c) hoe we kunnen/moeten reageren wanneer zich alsnog problemen zouden manifesteren.

Grosso-modo kunnen we deze referentiewaarden in twee groepen indelen: streef- en limietwaarden. De streefwaarden zijn erop gericht de duurzame exploitatie van een stock te garanderen, en dit op middellange en lange termijn. Van een stock waarbij de paaistand bóven en de visserijdruk ónder de streefwaarden ligt, neemt men aan dat hij ook de eerstvolgende jaren zonder risico op overbevissing kan geëxploiteerd worden. De limietwaarden daarentegen zijn waarden die men ten allen prijze dient te vermijden, zoniet dreigt de stock te imploderen.

Twee belangrijke streefwaarden die bij het beheer van visstocks gehanteerd worden, zijn de zgn. 'voorzorgsniveaus' voor de paaistand en de visserijsterfte. Zolang de paaistand bóven en de visserijdruk ónder het voorzorgsniveau blijft, is er voldoende zekerheid van de productie van nakomelingen zal blijven volstaan om de populatie op peil te houden. Zakt de paaistand onder zijn voorzorgsniveau, dan wordt de stock aanzien als zijnde overbevist. De enige manier om dit te remediëren is een verlaging van de visserijdruk, waardoor de stock weer 'op adem kan komen', en de paaistand terug tot boven het voorzorgsniveau kan aangroeien.

van een uitzonderlijke omvang: elk drie tot vier maal sterker dan gemiddeld. Dit resulteerde in hogere quota en hogere aanvoercijfers in de eerste helft van de jaren '90 dan in de jaren ervoor. Ander positief gevolg: ook de paaistand nam toe. De jaarklassen 1992-95 daarentegen waren ronduit zwak. Dit verklaart de veel lagere vangsten én de afname van de paaistand in de tweede helft van de jaren '90. In 1997 daalden de vangsten tot 15 000 ton en in 1998 zakte de paaistand tot een dieptepunt. De sterke jaar-klasse 1996 deed de vangsten in 1998-2000 opnieuw stijgen tot ca. 22 000 ton/jaar en leidde tevens tot een gedeeltelijk herstel van de paaistand. Deze jaar-klasse is nu echter gedeels weggevist. Op korte termijn verwachten we dus een nieuwe afname van de paaistand—wat meteen ook de geadviseerde reductie van de TAC verklaart. Voorlopige ramingen suggereren een redelijk sterke jaar-klasse 2001, wat opnieuw gunstiger vooruitzichten zou kunnen bieden voor de iets verdere toekomst.

ICES adviseert om de visserij-druk op Noordzeetong te reduceren en de aanvoer in 2002 tot 14 300 ton te beperken, met de bedoeling de paaistand terug boven het voorzorgsniveau te brengen. Als dit advies door de Europese instanties gevolgd wordt, zou de TAC voor Noordzeetong tot het laagste peil uit de voorbije 12 jaar kunnen terugvallen—een duidelijk teken dat deze stock in slechte papieren zit.

Tong - Engels Kanaal (Fig. 2)

Tot nu toe was het broedjaar 1989 het meest succesvolle uit de tijdreeks. Ook de jaarklassen 1990, 1991, 1993 en 1996 zaten allen boven het gemiddelde. De opeenvolging van middelmatige tot sterke jaar-klassen had een positief effect op de paaistand en de vangsten in het begin en het midden van de jaren '90. In 1998 werd opnieuw een sterke jaar-klasse waargenomen, wat eens te meer een gunstige invloed had op de omvang van de paa-

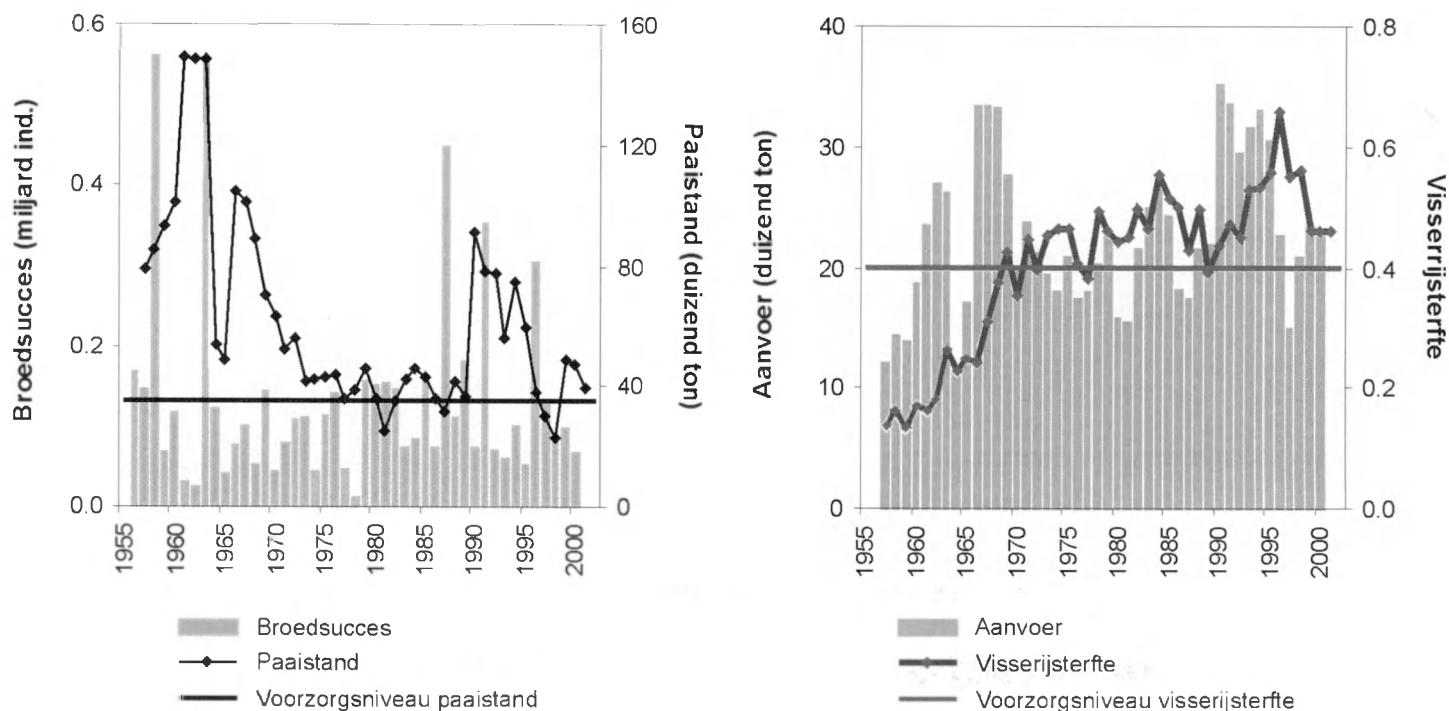
DvZ-Flash: Dioxinenormen voor vis

Momenteel liggen er voorstellen op tafel om binnen de Europese Unie over te gaan tot het vastleggen van normen voor dioxine-achtige verbindingen in vis en andere levensmiddelen. In principe is het zelfs mogelijk dat het voorstel nog deze maand goedgekeurd wordt. Het was niet makkelijk om tot die voorstellen te komen. De geraadpleegde experts waren immers van oordeel dat niet voor alle dioxine-achtigen (zoals bvb. de dioxine-achtige PCB's) voldoende gegevens beschikbaar waren. Daarom beperkt het huidige voorstel zich tot de eigenlijke dioxinen en de furanen (voor meer uitleg over de verschillende typen dioxine-achtigen, zie Vis & Visie, jg. 2, nr. 2).

Voor visserijproducten wordt 4 picogram WHO-PCDD/F-TEQ/g vers gewicht als norm voorgesteld. Zonder in detail op de betekenis hiervan in te gaan, kunnen we stellen dat—op dit ogenblik althans—bijna alle visserijproducten aan de voorgestelde norm voldoen. De enige uitzondering hierop zijn enkele visserijproducten met een hoog vetgehalte, zoals haring en wilde zalm uit de Baltische Zee. Voor de visserijen op deze soorten kan de invoering van de 4 picogram norm zware gevolgen hebben.

De verordening voorziet ook dat de norm in 2004 opnieuw geëvalueerd wordt. Tegen dan zouden er o.m. voldoende gegevens moeten zijn over de dioxine-achtige PCB's. Die zullen dan mét de eigenlijke dioxinen en de furanen meegerekend worden. Het is best mogelijk dat, als gevolg daarvan, nog meer visserijproducten boven de norm zullen uitsteken. We kunnen alleen maar hopen dat de langzame daling in de contaminatie van vis en visserijproducten door dioxine-achtigen (zoals ze op dit ogenblik reeds vastgesteld wordt) zich doorzet, en dat er niet nog meer visserijen in gevaar dreigen te komen.

Figuur 1 - Broedsucces, paaistand, aanvoer en visserijsterfte van Noordzee tong.

stand, die sindsdien met bijna één derde is toegenomen.

ICES adviseert om de visserijdruk op tong in het Engels Kanaal onder het voorzorgsniveau te houden. Dit stemt overeen met een geschatte aanvoer van 5 200 ton—een toename met 600 ton ten opzichte van de TAC voor het jaar 2001, en een terugkeer naar het niveau van de (hoge) TAC's in 1997 en 1998.

Tong - Keltische Zee (Fig. 3)

De voorbije 20 jaar werd de aanvoer van tong uit de Keltische Zee gekenmerkt door relatief geringe jaarlijkse schommelingen. Dit in tegenstelling tot bvb. de jaren '70, toen de

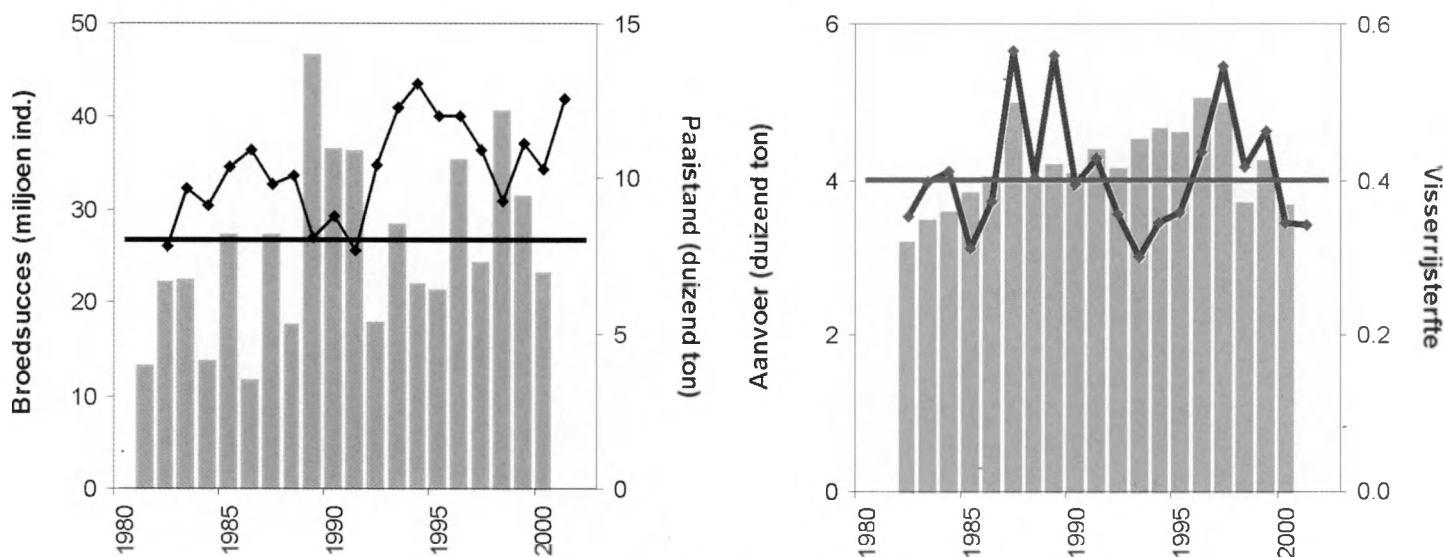
vangstcijfers wél sterke fluctuaties vertoonden. Zorgwekkend bij deze stock is de aanzienlijke en quasi-ononderbroken afname van de paaistand sinds het begin van de jaren '70. Gelukkig heeft de uitzonderlijk sterke broedklasse 1998 ervoor gezorgd dat de paaistand in 2001 lichtjes is aangegroeid, en de verwachting is dat deze trend zich ook volgend jaar zal doorzetten. Toch is deze toename nog steeds onvoldoende om de paaistand terug binnen veilige grenzen te brengen.

ICES adviseert om de visserijdruk op deze stock te verminderen tot onder het voorzorgsniveau. In overeenstemming

daarmee wordt voorgesteld om de aanvoer volgend jaar tot maximum 1 000 ton te beperken (een status quo ten opzichte van 2001). Dit moet er voor zorgen dat de paaistand op korte termijn opnieuw boven het voorzorgsniveau kan uitstijgen.

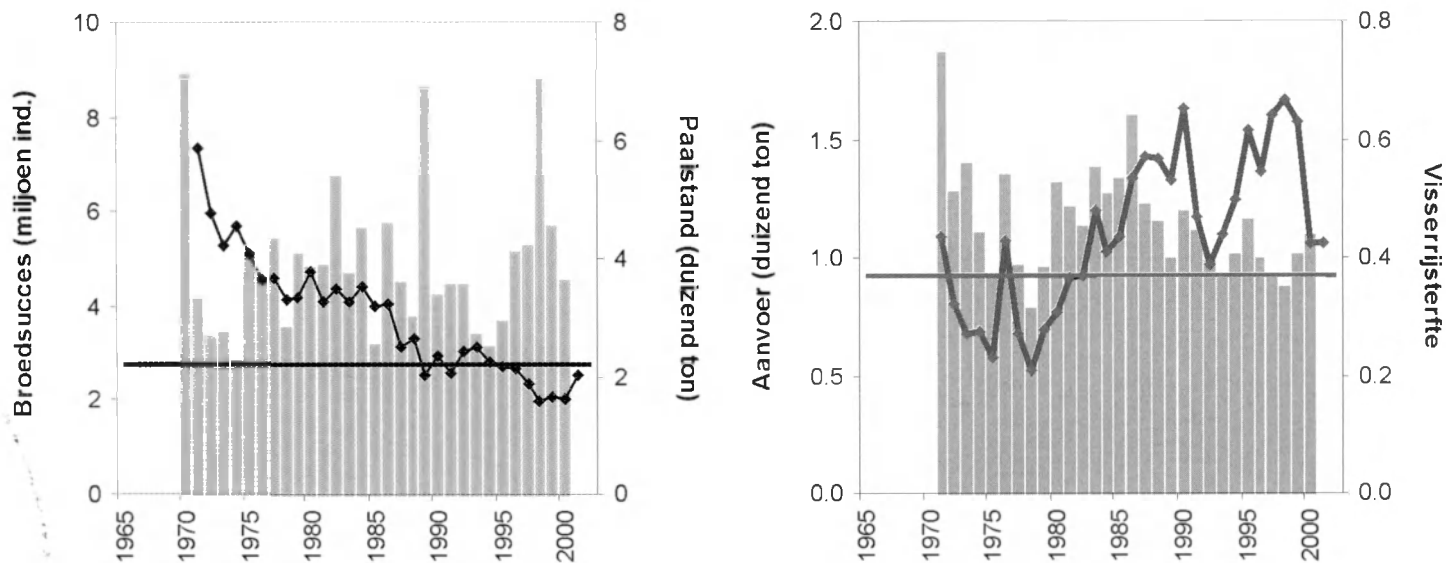
Tong - Ierse Zee (Fig. 4)

Het grootste broedsucces bij deze stock werd in 1984 genoteerd. Dit leidde op het einde van de jaren '80 tot een forse toename van de paaistand en de vangsten. Sindsdien is de broedproductie op een veel lager peil teruggevallen. Enkel de jaarklassen 1989, 1995 en 1996 staken boven het langetermijngemiddelde uit. Het wa-

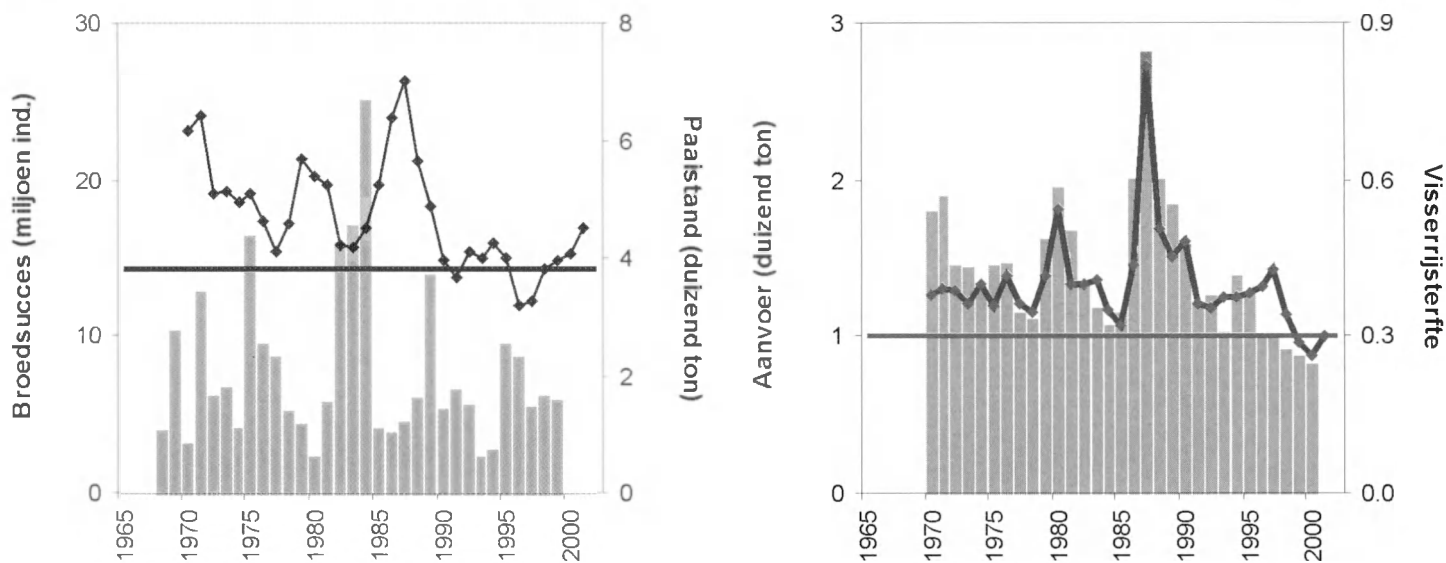

Figuur 2 - Broedsucces, paaistand, aanvoer en visserijsterfte van tong in het Engels Kanaal (legende zoals Figuur 1).

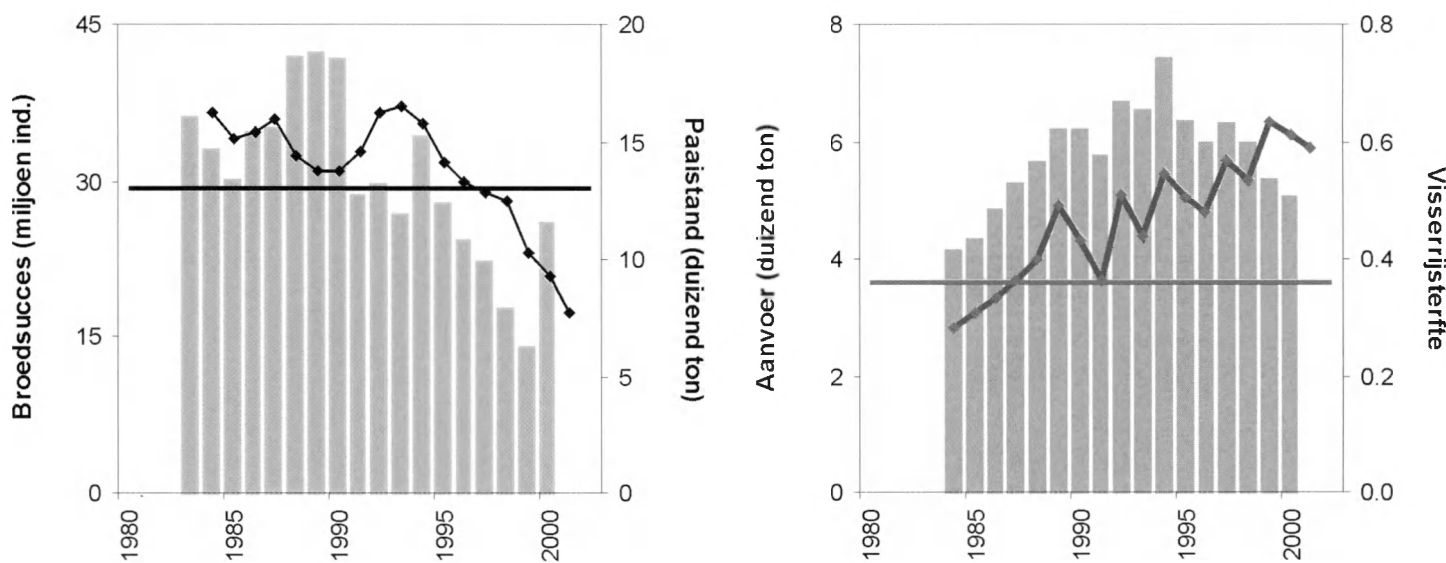

Figuur 3 - Broedsucces, paaistand, aanvoer en visserijsterfte van tong in de Keltische Zee (legende zoals Figuur 1).

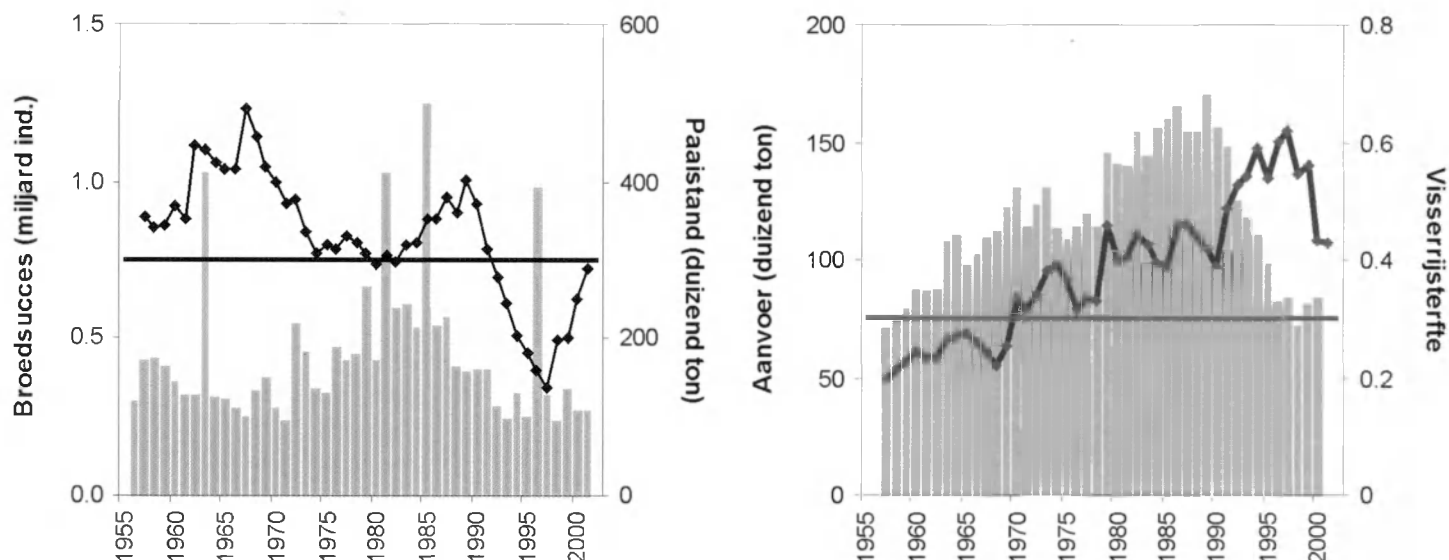

Figuur 4 - Broedsucces, paaistand, aanvoer en visserijsterfte van tong in de Ierse Zee (legende zoals Figuur 1).

Figuur 5 - Broedsucces, paaistand, aanvoer en visserijsterfte van tong in Golf van Biskaje (legende zoals Figuur 1).

Figuur 6 - Broedsucces, paaisland, aanvoer en visserijsterfte van Noordzee schol (legende zoals Figuur 1).

ren vooral de laatste twee die de voorbije jaren voor een licht herstel van de paaisland gezorgd hebben.

ICES adviseert om de visserijdruk onder het voorzorgsniveau te houden en de aanvoer in 2002 tot maximum 1 100 ton te beperken (eens te meer een status quo ten opzichte van 2001).

Tong - Golf van Biskaje (Fig. 5)

Tot halverwege de jaren '90 werd deze stock gekenmerkt door een opeenvolging van relatief sterke broedklassen, een vrij stabiele paaisland en stijgende vangsten (met een historisch maximum van ca. 7 500 ton in 1994). Sindsdien is de situatie compleet gekeerd, met een opeenvolging van zwakke tot zeer zwakke broedklassen, een fors dalende paaisland en een geleidelijke terug-

loop van de vangsten. De visserijdruk zit inmiddels een heel eind boven de limietwaarde, en de paaisland is v r beneden het voorzorgsniveau teruggevallen. Wil men deze stock voor verdere overbevissing behoeden, dan is een forse reductie van de visserijsterfte een absolute noodzaak.

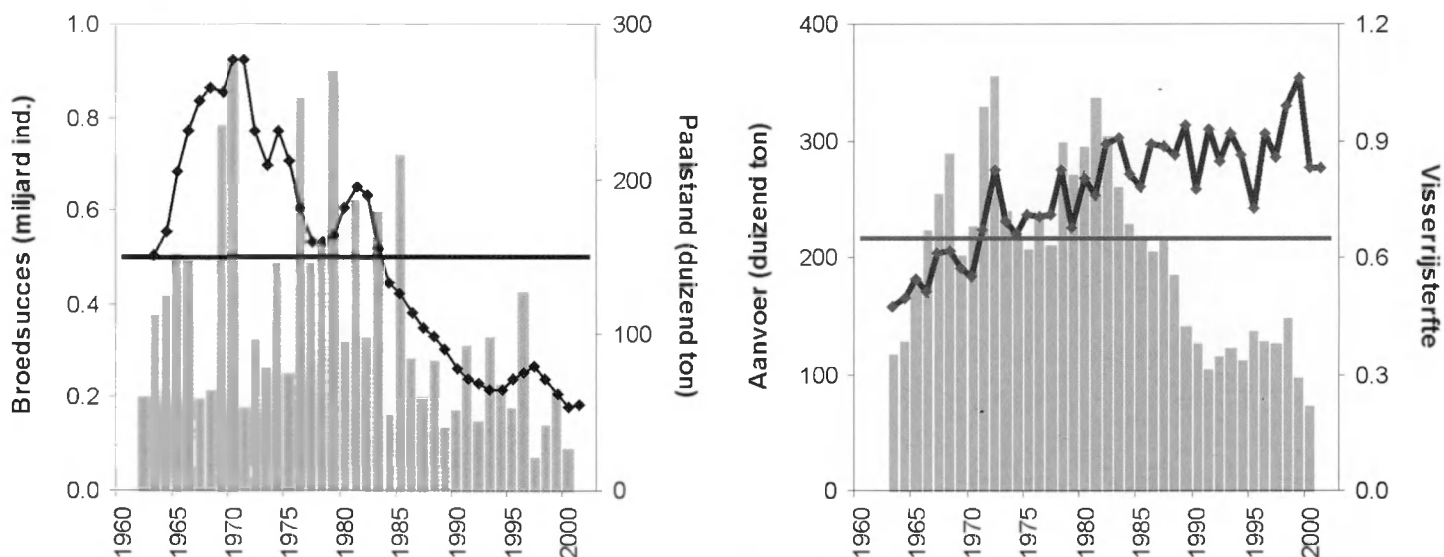
Een noodplan, waarbij de visserijsterfte met 60 % gereduceerd wordt, zou de stock de kans geven zich tegen 2004 te herstellen. Bij een reductie van de visserijsterfte met 50 % zou dit pas tegen 2005 het geval zijn, en bij een algehele sluiting van de visserij in 2002 zou het herstel reeds in 2003 een feit zijn. De opties waarbij de visserijdruk in 2002 met 50 dan wel 60 % gereduceerd wordt, stemmen overeen met een maximale vangst van respectievelijk 2 300 en 1 890 ton.

ICES adviseert om de paaisland zo snel mogelijk terug op te bouwen tot boven het voorzorgsniveau, en dit met behulp van één van de hierboven vermelde noodplannen. Indien geen noodplan geïmplementeerd wordt, dan adviseert ICES een zo laag mogelijke vangst.

Het is echter best mogelijk dat de Europese instanties voor n g een andere oplossing zullen kiezen, nl. deze van een stapsgewijze reductie van de visserij-inspanning (met bvb. 20 % in 2002, en nogmaals 20 % in 2003 en 2004). Wat uiteraard minder v rstrekkende gevolgen zou hebben op de vangstquota voor de komende jaren.

Schol - Noordzee (Fig. 6)

De internationale scholvangsten in de Noordzee stegen van gemiddeld 120 000 ton in de jaren '60 tot een historisch

Figuur 7 - Broedsucces, paaisland, aanvoer en visserijsterfte van Noordzee kabeljauw (legende zoals Figuur 1).

maximum van 170 000 ton in 1989. Daarna ging de aanvoer in vrije val. De redenen van deze achteruitgang liggen ondermeer in het uitblijven van sterke broedklassen (met uitzondering van 1996) én in de voortdurende stijging van de visserijdruk. De combinatie van deze twee factoren maakte dat de paaistand in 1997 tot een historisch minimum van 180 000 ton afkalfde (meer dan 20 000 ton beneden de limietwaarde). Gelukkig heeft de sterke jaarklasse 1996 deze trend gekeerd, en sindsdien is de paaistand langzaam maar zeker tot net onder het voorzorgsniveau opgeklommen. Voorlopige schattingen suggereren dat ook de jaarklasse 2001 boven het gemiddelde uitsteekt, wat tot het verder herstel van de paaistand kan bijdragen. Dit is weliswaar hoopgevend, maar het belet niet dat de visserijdruk op deze stock nog steeds te hoog is (de huidige visserijsterfte zit immers nog een eind boven het voorzorgsniveau).

ICES adviseert om de visserijdruk op deze stock te reduceren tot onder het voorzorgsniveau. In vangsten vertaald, komt dit overeen met een maximale aanvoer van 77 000 ton (een bijna status quo ten opzichte van de TAC voor 2001, die op 78 000 ton werd vastgelegd).

Kabeljauw - Noordzee (Fig. 7)

Sinds het begin van de jaren '70 is de paaistand van kabel-

jauw op ongeveer een vijfde teruggefallen. In 2000 daalde hij tot een historisch minimum van nauwelijks 54 000 ton. Daarmee zit de paaistand een heel eind onder het voorzorgsniveau van 150 000 ton, en zelfs onder de limietwaarde van 70 000 ton. Het voorbije decennium schommelde de aanvoer tussen 70 000 en 140 000 ton—niet eens de helft van wat in de vroege jaren '70 gevangen werd.

De visserij op kabeljauw blijft gekenmerkt door een véél te hoge visserijdruk op de onvolwassen exemplaren (jonger dan drie jaar) en is daardoor sterk afhankelijk van nieuwe broedklassen. Met uitzondering van 1996 evenwel, zaten alle jaarklassen sinds 1986 vër beneden het lange-termijngemiddelde. De veel te hoge visserijdruk én de teleurstellende broedjaren zorgden samen voor de inmiddels alom gekende en dramatische afname van de kabeljauwstand. Zoals gezegd was het broed van 1996 meer dan behoorlijk, wat voor een kortstondige opleving van de paaistand én de vangsten zorgde. In de periode 1997-2000 echter, was de rekrutering opnieuw uitzonderlijk zwak en ook de eerste schattingen van de jaarklasse 2001 zijn weinig bemoedigend.

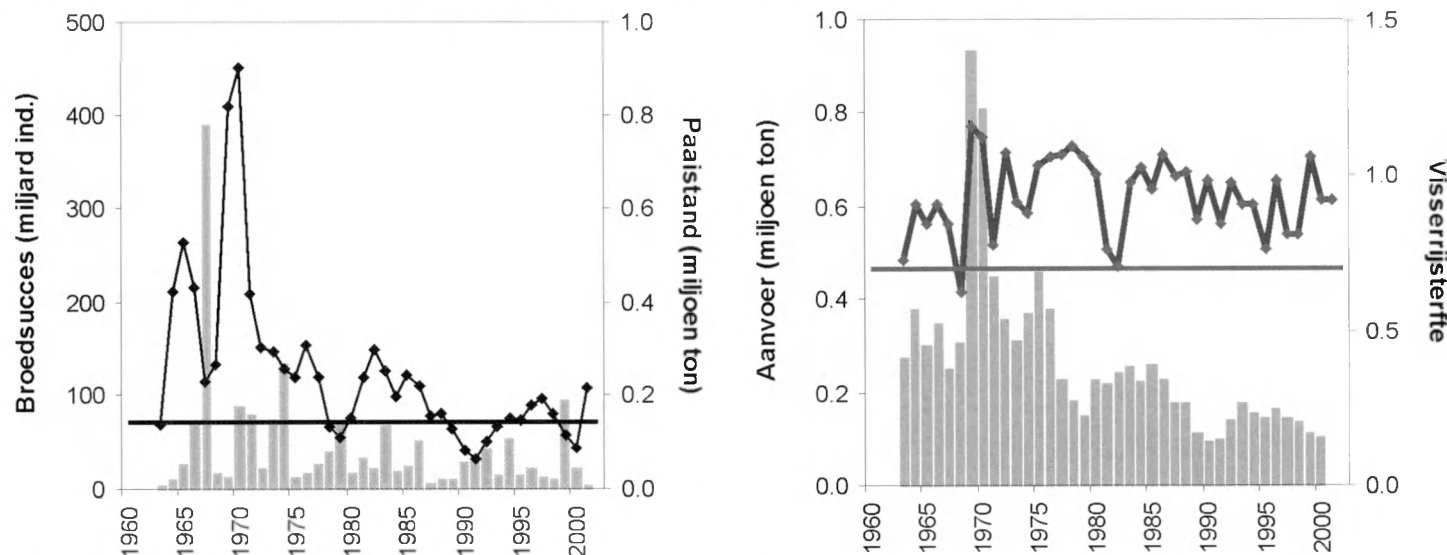
In 2001 werd een herstelplan voor Noordzee-kabeljauw ingevoerd. Het is nog te vroeg om de invloed van dit plan (hoofdzakelijk bestaande uit de slui-

ting van een gedeelte van de Noordzee in de periode februari-april) op de stock na te gaan, maar ICES verwacht dat het effect minimaal zal zijn. Een reductie van de TAC alléén volstaat niet om de beoogde verlichting van de visserijdruk te realiseren. Dit kan enkel door een combinatie van (a) een verdere reductie van de TAC, (b) een algehele reductie van de visserij-inspanning, en (c) de implementatie van technische maatregelen die erop gericht zijn de bijvangsten en de teruggooi van ondermaatse kabeljauw tot een minimum te herleiden (zie ook Vis & Visie, jg. 2, nr. 2).

ICES adviseert een herstelplan dat een veilig en snel herstel garandeert teneinde de paaistand van Noordzee-kabeljauw terug tot boven het voorzorgsniveau op te bouwen. Verder herhaalt ICES dat de broodnodige vermindering van de visserijdruk niet gerealiseerd kan worden enkel en alleen via een reductie van de TAC, maar dat daarvoor ook andere en ingrijpende maatregelen vereist zijn.

Schelvis - Noordzee (Fig. 8)

Sinds het midden van de jaren '60 vertoont de paaistand van schelvis een algemeen dalende trend. Dit leidde tot een absoluut laagtepunt in 1991. Sindsdien zien we een lichte vorm van herstel. De jaarklasse 1999 was de sterkste sinds 1974, en dit zal in de nabije toekomst wellicht tot een aangroei van de paaistand leiden.

Figuur 8 - Broedsucces, paaistand, aanvoer en visserijsterfte van Noordzee schelvis (legende zoals Figuur 1).

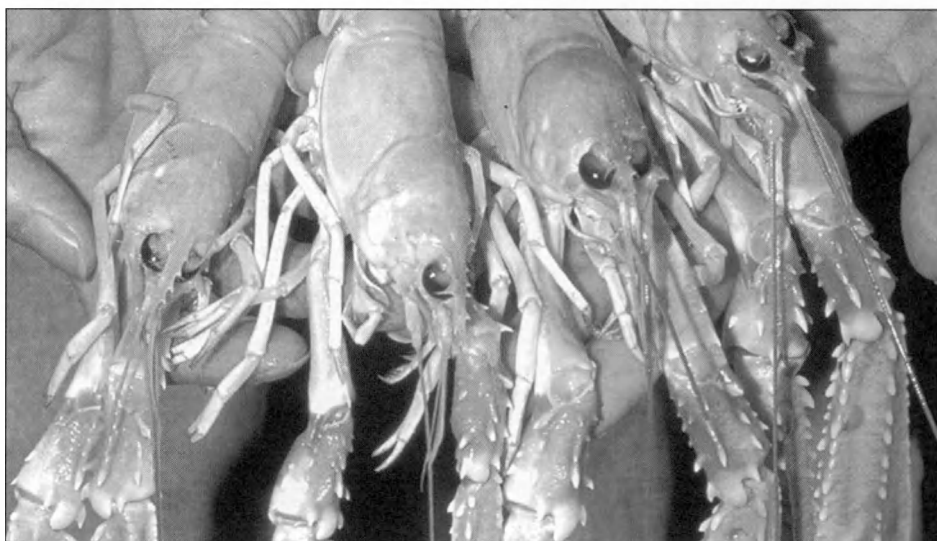

Waarschijnlijk echter zal dit herstel slechts van korte duur zijn (als de visserijdruk even hoog blijft als in de voorbije jaren), want de jaarklassen 2000 en 2001 zitten eens te meer v r beneden het gemiddelde.

ICES adviseert om de visserijdruk op Noordzee-schelvis te reduceren en de vangsten in 2002 tot maximum 94 000 ton te beperken. Dit impliceert weliswaar een aanzienlijke toename van de voorgestelde TAC tegenover de voorbije jaren (73 000 ton in 2000 en 61 000 ton in 2001) maar vermits schelvis gevangen wordt in een gemengde visserij (samen met o.m. kabeljauw), ligt het voor de hand dat de schelvis-TAC op deze van kabeljauw zal afgestemd worden.

Wijting - Noordzee (Fig. 9)

Sinds het einde van de jaren '70 is de paaistand van wijting fors afgenomen. Eerst met bijna de helft tussen 1980 en 1985, en vervolgens veel geleidelijker tot hij in 1998 een historisch dieptepunt bereikte. Het lichte herstel dat we de voorbije jaren zagen, is vooral toe te schrijven aan de sterke daling van de visserijdruk, en slechts in mindere mate aan de goede jaarklasse 1998. De visserijdruk op Noordzee-wijting is in 2000 tot zijn voorlopig laagste peil gedaald, en ook de jaar-klassse 2000 behoort tot de betere uit het recente verleden—twee factoren die het beste laten verhop n voor de toekomst.

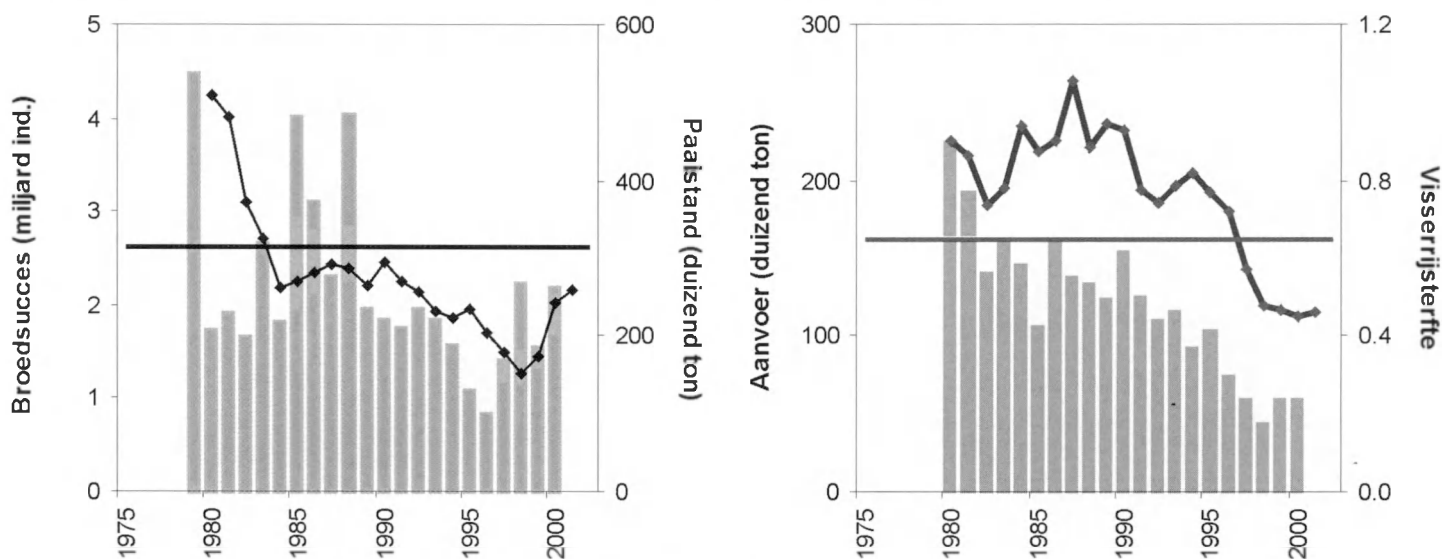
ICES adviseert om de aanvoer van Noordzee-wijting in 2002 tot maximum 33 000 ton te beperken (een stijging met ca. 10 % ten opzichte van de voorbije jaren). Eens te meer echter moeten we benadrukken dat ook deze soort gevangen wordt in een gemengde visserij (samen met o.m. kabeljauw en schelvis), en dat de wijting-TAC mede bepaald zal worden door de maatregelen die in het kader van het 'North Sea Cod Recovery Plan' zullen genomen worden.

Langoestine - Kreeftenput

In tegenstelling tot de meeste visstocks, wordt bij het beheer van langoestinstocks niet van voorzorgsniveaus of referentiewaarden uitgegaan. Voor langoestine wordt een ander type van 'voorzorgsbenadering' gehanteerd, dat gebaseerd is op het verschil in exploitatiepatroon tussen mannetjes en

wijfjes. Mannetjes-langoestines spenderen veel meer tijd buiten de veilige beschutting van hun holen, zijn het hele jaar door aan bevissing blootgesteld, en zijn daarom veel kwetsbaarder voor overbevissing dan de wijfjes. Als men de mannetjes op een afdoende manier tegen overbevissing kan beschermen, zijn automatisch ook de wijfjes  n dus meteen ook de stock in zijn geheel beschermd.

De internationale langoestine-aanvoer uit de Kreeftenput is sinds het midden van de jaren '60 voortdurend gestegen, en zit momenteel op een niveau tussen 1 050 en 1 150 ton/jaar. Tot het midden van de jaren '90 is de omvang van de mannelijke stock geleidelijk toegenomen, maar sinds 1997 zien we een dalende trend—een evolutie die duidelijk verband houdt met de recente stijging in de visserijdruk. Bijkomende zgn.

Figuur 9 - Broedsucces, paaistand, aanvoer en visserijsterfte van Noordzee wijting (legende zoals Figuur 1).

vangst-per-rekruut-analyses tonen echter aan dat noch de mannetjes, noch de wijfjes tekenen van overbevissing vertonen.

In overeenstemming met deze bevindingen, stelt ICES voor om de vangsten in 2002 en 2003 op hun huidige peil te behouden, te weten ca. 1 100 ton/jaar. In dit verband is het nuttig om aan te stippen dat de langoestine-TAC's vastgelegd worden voor telkens twee jaar, en niet voor één jaar, zoals bij visstocks het geval is.

Daarmee is het verhaal echter verre van rond. In weerwil van herhaald aandringen door ICES, staat de Europese Commissie nog steeds zeer weigerachtig tegenover een systeem waarbij het beheer van de langoestine-stocks op de algemeen erkende 'biologische entiteiten' (lees: stocks of populaties) geënt wordt. In plaats daarvan worden alle langoestine-stocks in de Noordzee (acht in totaal) op één hoop gegooid, en gebeurt het beheer via één 'overkoepe-lende' TAC voor de ganse Noordzee. Dit maakt meteen ook dat de vangstmogelijkhe-den voor de Belgische vloot afhankelijk zijn, niet alleen van de situatie in de Kreeftenput, maar tevens van de toestand waarin de zeven andere Noordzee-stocks verkeren (het Belgische langoestinequotum wordt immers berekend als een

vast percentage van de Noord-zee-TAC). Als we de adviezen voor alle langoestine-stocks in de Noordzee samentellen, komen we op een totaal van net geen 18 500 ton—een kleine 10 % meer dan de initiële TAC's voor 2000 en 2001 (dus vóór de lineaire reductie waartoe in 2001 besloten werd in het kader van het herstelplan voor Noordzee-kabeljauw). Wordt dit voorstel door de Europese instanties aanvaard, dan mogen we ervan uitgaan dat ook de Belgische langoestine-quota voor 2002 en 2003 omhoog zullen gaan. En vermits deze quota niet stock-gebonden zijn, mogen ze om het even waar opgevist worden, dus zowel in de Kreeftenput, als op de Witte Bank (zuidoostelijke Noordzee) of op de Fladen Grounds (noordelijke Noord-zee).

Samenvatting (zie Tabel)

Voor tong—de doelsoort bij uitsteking van de boomkorvisserij—valt de balans voor de Belgische vloot al bij al nog mee. In de Noordzee en de Golf van Biskaje zullen de TAC's én de nationale quota allicht fors dalen, maar dit wordt gedeeltelijk gecompenseerd door de overige gebieden (Engels Kanaal, Keltische Zee en Ierse Zee), waar de voorgestelde TAC's op het peil van de voorbije jaren blijven of waar we zelfs een lichte stijging ver-

wachten. Verhoudingsgewijs zijn de westelijke tongstocks veel belangrijker voor onze vloot dan de Noordzee-stock (die slechts één derde van de Belgische tongaanvoer uitmaakt), en dus is het effect van een lagere Noordzee-TAC op de eindafrekening kleiner dan men op het eerste zicht zou denken. Ook voor Noordzee-schol (de prominente 'nummer twee' in de platvisvisserij) ziet het er niet naar uit dat de quota veel zullen veranderen.

Goed nieuws is er eveneens voor de langoestinevloot, die zich op een iets groter vangst-quotum mag verheugen.

Noordzee-kabeljauw blijft het zorgenkind bij uitstek. De toestand van deze stock is ronduit alarmerend, en de kans is groot dat de bijkomende maatregelen waartoe in 2001 besloten werd (tijdelijke sluiting van een deel van de Noordzee, beperkingen op de bijvangst en de verplichting om soort-selectiever te gaan vissen), ook volgend jaar van kracht zullen blijven. Dat deze maatregelen ook de visserijen op andere soorten zullen beïnvloeden, staat buiten kijf. We denken daarbij in de eerste plaats aan Noordzee-schelvis en -wijting, waar de gunstige evolutie van de stocks wellicht niet in hogere vangst-quota zal resulteren.

Tabel - Aanvoer, TAC en Belgisch quotum in 2000; verwachte aanvoer, TAC en Belgisch quotum in 2001; voorspelde aanvoer bij gelijkblijvende visserijdruk en TAC-advies voor 2002 (alle cijfers in duizend ton).

Stock	2000			2001			2002	
	Aanvoer	TAC	Belgisch quotum (*)	Verwachte aanvoer	TAC (**)	Belgisch quotum (*)	Aanvoer status quo	TAC-advies ICES
Tong Noordzee	22.5	22.0	1.84	19.8	19.0	1.59	16.9	14.3
Tong Engels Kanaal	3.6	4.1	1.10	4.4	4.6	1.24	4.6	5.2
Tong Keltische Zee	1.1	1.2	0.73	1.0	1.0	0.64	1.4	1.0
Tong Ierse Zee	0.8	1.1	0.54	1.1	1.1	0.55	1.1	1.1
Tong Golf	5.0	5.8	0.07	4.1	5.8	0.07	4.0	0.0
Schol Noordzee	83.0	97.0	5.80	117.0	78.0	4.71	103.0	77.0
Kabeljauw Noordzee	59.0	81.0	2.61	69.0	48.6	1.44	63.7	0.0
Schelvis Noordzee	64.0	73.0	0.32	63.0	61.0	0.25	116.0	94.0
Wijting Noordzee	24.0	30.0	0.39	36.0	29.7	0.53	40.0	33.0
Langoestine Noordzee	14.5	17.2	0.90		15.5	0.81		18.5

(*) Vóór quotaruil

(**) Na aanpassing van de TACs in het kader van de diverse herstelplannen voor kabeljauw en heek

